

क्लेतत् सन्नमानन्दादाची देवपतेर्बलेः ।
पूजा क्लव्वातः पञ्चात् सम्यग्द्रुतं समारभेत् ॥

इति पादो उत्तरस्वर्णे कार्तिकमाहात्म्ये । १२४ अथायः ।

मार्गशिरः, पुं. (न्दगशिरानचत्रयुक्ता पौर्णमास्यच । न्दगशिरा+अण् ।) मार्गशीर्षमासः । इति शब्दरत्नावली । (यथा, भाग्यते । ३ । ११ । २ ।

“शुक्रे मार्गशिरे पले योद्विद्वितुरुच्यता ।
आरमेत तत्त्विहं संवक्तामिकमादितः ॥”

मार्गशीर्षः, पुं. (मार्गशीर्षै+अण् ।) अथवायद्वयमासः । न्दगशीर्षैयुक्ता पूर्णमासो मार्गशीर्षै चास्मिन् मासे भवति मार्गशीर्षैः णः । इत्यमरटौकार्या भरतः । तत्पर्यायः । सहाः २ मार्गः ६ आयहायश्चिकः ४ । इत्यमरः । १ । १ । १४ । मार्गशिरः ५ सहाः ६ । इति शब्दरत्नावली । दृष्टिकस्थरविप्रारब्धशुक्रप्रतिपदादिद्वर्णनोर्ध्वं सुखचान्दः । यताहृश्चतुर्थं चाक्षमासीयपौर्णमास्यनः अर्यं गैकचान्दः । दृष्टिकराश्चिरविकोर्ध्वं सौरः । इति स्फुरिः ॥ २ ॥ तत्र जातपलम् ।

“यस्य प्रस्तुतिः खनु मार्गमासे
तीर्थे प्रवासे वसतं मतिः स्वात् ।
परोपकारो इत्याध्युक्तिः
सदृशत्तियुक्तो लजनाभिलाघो ॥”

इति कोषीप्रहीपः ॥ १ ॥

(तथास्य विवयः । कार्तिकमार्गशीर्षैश्च श्रुतः । इति सुशुते स्तुत्यस्यानि षड्देव्याये ।)

अथ मार्गशीर्षवल्लयम् ।

आश्चिनशुक्रपते नवामशाहाकरणे मार्गशीर्षस्य विश्वतिद्वाधिकचत्रयोविश्वतिदिनाभ्यन्तरे शुक्रपते तत्र आहं कर्त्तव्यम् । तत्र मार्गशीर्षस्य विश्वतिद्वाधिकप्रथमस्मिन्द्वयेतरेतु कुञ्जश्चनिशुक्रारेतरेतु नन्दारित्कारयोदशीतरतियत्पु ज्ञायामचन्द्रज्ञतियज्ञनचत्रय-प्रस्तुतारात्रयेतरेतु पूर्वाच्यमवाभरण्यज्ञेषाऽत्रेतरेतु नन्दनेतु आहं तत्त्वेष्यमोजनचक्र्यात् । आहानविकारिणा तु प्रायुतकाले देवादिष्यो नवाप्न्नं दत्ता भोक्त्यम् । किञ्चु अद्वेष्यात्मात्मिकाज्ञेष्टानन्दापूर्वमादपदकेषु अपि नवाप्न्नभोक्त्यन न कर्त्तव्यम् । चन्द्रतारादशुद्धैः प्रस्तौकारमाह देवतः ।

“कर्म कुर्यात् पञ्चावाप्ते चन्द्रादिष्योभवे दुधः । सुखाकाले लिङ्वं सर्वं नार्ते कालमपेष्टते । चन्द्रे च शुक्रं लवगच्छ तारे तिथावभद्रे वितत्तुलांच । बाल्यच दद्यात् कर्त्तव्यवारे योगे तिजान् हेममणिच्छ लये । राजमार्त्येष्ट ताराभेदाक्षवाप्तिरमाण्डमाह । “एवत्रिपचस्म च द्विजाय दद्यात् पञ्चाति लवगच्छ । क्रमश्चो जन्मविपतुप्रत्यरिमरणात्तरासु ।

पलनु लौकिकमर्मनिः सादृत्तिदिमायकम् । तोलकवितयं चेयं औतिर्भः स्तुतिसम्भवतम् । तत एवं द्याव्याप्तेषुक्ते नवे विप्राभिमन्तितम् । मलानादेशं गायत्रीति गायत्रेभिमन्तितम् । नवमप्तं ब्राह्मणानुर्वां यशीला प्राप्नीयत । नूतनधायासम्भवे पुरातनेनापि आहं कर्त्तव्यम् । दृष्टिके शुक्रपते तदकरणे इतिश्वनात् पूर्वं मीतपुश्यरवीतरत्र माचादौ कर्त्तव्यम् ॥ * ॥ दृष्टिकस्यरवौ शुक्रपतुहं श्वा सौभाग्यकामः प्राप्तामाकारपिद्वैर्वै पूजयेत तदिपि भक्त्येष्टम् ॥ * ॥ अयहायरणी पौर्णमासीयावैष्णवाविधिवा आहमावश्यकम् ॥ * ॥ भविष्य पुराये । “रोहिण्या प्रतिपद्युक्ता मार्गं मार्गं वितेतरा गङ्गायां यदि लभेत स्तुत्यहश्चतैः समा ॥” इति कृतवत्तत्वम् । (क्यिया आयहायश्चो पूर्णिमा । यथा, महाभारते । ३ । १३ । २६ ।

“मार्गशीर्षोमतीतार्या पुष्ये च प्रथयुक्ततः ॥” मार्गिकः, चि, (न्दगान् इत्याति । न्दग+“प्रतिमस्यस्मान् इत्यनि ॥” ॥ ४ ॥ १ । ५ । इति उक् ।) वृहगहना । (मार्गो गन्ध्यवेनास्यस्य । उन् ।) प्रथिकः । इति चिह्नान्तकौसुरी ।

मार्गिनं, चि, (मार्गे अन्वेषये+क्तः ।) अन्वेषितम् । इत्यमरः । ३ । १ । १०५ ।

मार्ग्यं, चि, (मन्त्र्यते इति । न्दज्+“न्देविभावा ॥” ॥ ३ । १ । १३ ॥ । इति पञ्चे शत्यते । इहिष्व । “चोः कुर्यात्प्रतिरो ॥” ॥ ७ । १ । ५२ । इति कुलम् ।) मार्जनीयम् । इति चिह्नान्तकौसुरी । (यथा, भिक्षाक्षे । ६ । ५६ ।

“मन्युस्तस्य तथा मार्ग्यो च्छ्वः प्रोक्ष्य तेज ते ।”

अन्वेषयैवच ।

मार्जकं मार्जने चनौ । इति कविकल्पद्वमः । (चुरां-पर०-सक०-सेट् ।) क मार्जयति । इति इगांदाशः ।

मार्जः, पुं, (मार्जयति पापमलं प्रकाश्य उहरति अनानिति । मार्ज+श्व+अण् ।) विष्णुः । इति हेमचन्द्रः । २ । ४४ । (मार्जयति दसनमलमिति । मार्ज+अण् ।) रजकः । इति शब्दरत्नामा । मार्जनम् । इत्यमरटौकार्या भरतः ।

मार्जनं, लौ, (मार्जते इति । मार्ज+भावे लुद् ।) ग्रोहनादिवा अङ्गनित्येष्टोकरणम् । माजा इति भावा । तत्पर्यायः । माईः २ माई॑ ३ मार्जना ४ उन्जा ५ । इति शब्दरत्नावली । मार्जः ६ मार्जना ० । इत्यमरटौकार्या भरतः । (यथा, श्रीमद्भागवते । ६ । ४ । १२ ।

“स वै मनः लवगपदारविन्द्यो वैचांसि वैकुञ्जशुक्रगुणादुर्बन्ने । करौ इरेमन्दिरमार्जनादिष्य श्रुतिं चकाराच्छत्तुक्षेष्ये ।”

सान्नकाले शरीरमार्जनगुणाः । “हौमन्त्यं गौरवं करुं करुं मलमरोचकम् । खेदं वीभृत्यतां इति शरीरपरिमार्जनम् । इति राजवक्षमः । देवीश्वमार्जनपक्षं यथा,— “देवा यहन्तु यः शुक्र ! संमार्जयति निवाशः । स भवेद्वलवान् चौक्षसंव्यतिसम्युतः । देवा यहन्तु यः शुक्र ! गोमयेनाशुलिपयेत् । स्त्रियो वा यदि वा पुंसः वर्षसासक्त निरन्तरम् । स लभेद्विष्टान् कामान् देवा जोक्ष गच्छति ॥” इति देवीपुराये ४२ अथायः । अथ भगवत्स्विन्दिरमार्जनमाहात्म्यम् । “नरसिंहस्ते निवाशः । संमार्जनमाचरेत् । समस्तपापनिमुक्तो विष्णुलोके स मोदते ।” इति बृहिंहपुराणम् । “संमार्जनन्तु यः कुर्यात् पुरुषः केशवालये । रजस्तमोभ्यां निर्मुक्तः स भवेद्वाच संश्वयः । पांशुर्ना यावती राजन् ! कुर्यात् संमार्जनं वरः । तावन्द्वन्द्वानि स सुखी नाकमासाद्य मोदते ।” इति विष्णुधर्मोत्तरम् । “यावतुकानि प्रवाहाणि भूमिसंमार्जने ददुः । तावहृदयसहस्राणि श्राकहीपे महीयते । जायते मम भक्त्य च संवधमस्मैस्तमन्तिः । शुचिभासंगवतः शुहो ह्यपराधविवर्जितः । ततो सुका संवेदीमान् तौर्ला संवारसाग्रहम् । श्राकहीपात् परिभ्रष्टः शुर्गलोकं स गच्छति । नन्दनं चरमाचित्रल मोदते चाप्तरे । वह । नन्दनाच परिभ्रष्टो मम कर्मवावस्थितः । संवेदीनान् परिवर्त्य मम लोकनु गच्छति ।” इति वराहपुराणम् ॥ * । आगविशेषः । यथा । आतुराचान् । “व्यश्वरुद्धं भवेत् ज्ञानं ज्ञानाशुक्रो तु कर्मिणाम् । आर्द्धं वासामावाप्ति मार्जने देविकं विदुः ।” इति ज्ञायामवन्द्वन्द्वानि चिह्नान्तकौसुरी विहाय गोचप्रक्षालनं तदशतौ संवेदाचमार्जनं आर्द्धं वासामा कुर्यात् । इत्याद्विष्टाचारतत्त्वम् ॥ * । वैदिकसंख्योपासवामार्जनं यथा । इन्द्रोगपरिशिष्टम् । “गिरिष्वो मार्जनं कुर्यात् शुक्रः वोदक-विद्युमिः । प्रश्वो भूमेवः शुच गायत्री च लक्ष्मीयिका । अन्वेषयं चृच्छेव चतुर्थमिति मार्जनम् ।” शोकारो भूरादिव्याद्वितीवैकुञ्जशुक्रगुणादुर्बन्ने । इतीहं मार्जनं यथा । राजायज्ञाकरणमित्यैः । राजायज्ञाकरणमित्यैः । “क्षत्रज्ञने मार्जनं कुर्यात् पादान्ते वा चमाहितः । आपेहिष्वेत्युच्चा कार्यं मार्जनन् शुक्रोदेषः । प्रतिप्रश्ववस्तुत्यमिति वैकुञ्जशुक्रगुणादुर्बन्ने । चृच्छस्मान्त्रैया चकाराच्छत्तुक्षेष्ये ।”